

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

ТАБЛОЛАЯ • PICTURES

KEVIN GRIFFITHS • PATRIZIA CIOFI
şef / conductor soprano

MOZART • Aryalar / Arias

TCHAIKOVSKY • Polonaise

MUSSORGSKY • Bir Sergiden Tablolar / Pictures at an Exhibition

17 Eylül September **2022**

Cumartesi Saturday, **20.00**

Bilkent Odeon

Program

W. A. Mozart

Le Nozze di Figaro: “Porgi amor”

W. A. Mozart

Don Giovanni: “Crudele! Ah no, mio bene!”

P. I. Tchaikovsky

Yevgeni Onegin Operası, “Polonez”, Op.24

W. A. Mozart

Die Zauberflöte: “Ach, ich fühl’s”

W. A. Mozart

Idomeneo: “D’Oreste, d’Aiace”

ara interval

M. Mussorgsky

Pictures at an Exhibition

Promenade 1

I. Gnomus

Promenade 2

II. The Old Castle

Promenade 3

III. Tuileries

IV. Bydlo

Promenade 4

V. Ballet of Chicks in Their Shells

VI. Samuel Goldenberg and Shmuel

Promenade 5

VII. The Marketplace at Limoges

VIII. Roman Sepulchers

IX. The Hut on Fowl's Legs

X. The Great Gate of Kiev

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Kevin Griffiths şef conductor

Londra doğumlu orkestra şefi Kevin Griffiths (1978) düzenli olarak çeşitli orkestraların konserlerini yönetmektedir. Bu orkestralar arasında, Frankfurt hr-Radio Senfoni Orkestrası, Frankfurt Opera ve Müze Orkestrası, Zürih Tonhalle Orkestrası, Robert

Schumann Filarmoni, Basel Senfoni Orkestrası, Lucerne Senfoni Orkestrası, Orchestra Della Svizzera Italiana, Badische Staatskapelle ve Zürih Oda Orkestrası bulunuyor. Şef ayrıca her yıl Gstaad'da düzenlenen Menuhin Festivaline ve Liechtenstein'da gerçekleştirilen Vaduz-Classic Festivaline konuk olarak katılmaktadır.

2011-2018 yılları arasında Collegium Musicum Basel'de Birinci Şef ve Sanat Yönetmeni olarak görev yapan Kevin Griffiths, yakın zamanda Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz ve Hollanda Senfoni Orkestrasıyla çeşitli CD kayıtları yaptı ve Lille Ulusal Orkestrası, Transilvanya Devlet Filarmoni Orkestrası ve Güney Bohemya Filarmoni Orkestrasını yönetti. Çin'de Xi'an Senfoni Orkestrasıyla ilk performansını sergileyen şef, daha önce yönettiği Musikkollegium Winterthur'la yeniden sahneye çıktı. Griffiths ayrıca Badische Staatskapelle, Jeneer Filarmoni, Meininger Hofkapelle, Heidelberg Filarmoni Orkestrası, Orquesta Sinfonica de Navarra ve Manchester Hallé Orkestrasıyla performans sergiledi.

Griffiths, yetenekli genç müzisyenleri destekleyen Animato Vakfının "Akademi ve Filarmoni Orkestrası"nın sanat yönetmeni olarak 2018'de Prag (Smetana Salonu), Budapeşte (Liszt Academy) ve Viyana (Konzerthaus) gibi şehirleri içine alan Avrupa turnesini yönetti.

Şefin tarihsel bilince dayanan performanslara olan ilgisi, Londra'daki Aydınlanma Çağı Orkestrası veya Bratislava'daki Musica Aeterna topluluğu gibi özgün müzik aletlerini çalan orkestralarla yaptığı çalışmalarda kendini gösteriyor. Griffiths, Londra'daki Steve Reich topluluğunun kurucularından biri ve birinci şefi olarak uluslararası üne kavuştu. Topluluk, ilk CD'siyle saygın Diapason d'Or ödülüne değer görüldü. Şefin aynı toplulukla yaptığı ikinci kayıt 2011'de Warner Classics etiketiyle yayımlandı ve büyük övgüyle karşılandı.

Kevin Griffiths'in birlikte çalıştığı önemli solistler arasında Sir James Galway, Pierre-Laurant Aimard, Vesselina Kasarova, Fazıl Say, Isabelle van Keulen, Giuliano Carmignola, Sergei Nakariakov, Paul Lewis, Dmitry Sitkovetsky, Michel Camilo ve Berlin Filarmoninin üyeleri bulunuyor. Şef ayrıca Steve Reich, Daniel Schnyder, Enjott Schneider, Lera Auerbach, Steven Mackey gibi bestecilerle ortak çalışmalara imza attı ve onların bazı yapıtlarının prömiyerlerini yönetti.

2010'da Kevin Griffiths, Frankfurt/Main'de düzenlenen "Sir Georg Solti" Uluslararası Orkestra Şefliği Yarışmasında ikincilik ödülü aldı.

London-born conductor Kevin Griffiths (1978) regularly conducts concerts with the following orchestras: Frankfurt hr-Radio Symphony Orchestra, Frankfurt Opera and Museum Orchestra, Tonhalle Orchestra Zurich, Robert Schumann Philharmonic, Basel Symphony Orchestra, Lucerne Symphony Orchestra, Orchestra della svizzera italiana, Badische Staatskapelle, Zurich Chamber Orchestra. He is also an annual guest at the Menuhin Festival Gstaad and the Vaduz-Classic Festival in Liechtenstein.

From 2011 to 2018 he was Principal Conductor and Artistic Director of the Collegium Musicum Basel. Recently, Kevin Griffiths has made several CD recordings with the Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz and the Netherlands Symphony Orchestra, conducted the Orchestre National de Lille, the Transylvanian State Philharmonic and the South-Bohemian Philharmonic. He made his China debut with the Xi'an Symphony Orchestra and returned to the Musikkollegium Winterthu. Other engagements have taken him to the Badische Staatskapelle, Jenear Philharmonic, Meininger Hofkapelle, Philharmonic Orchestra Heidelberg, Orquesta Sinfonica de Navarra and the Hallé Orchestra Manchester.

As artistic director of the "Academy and Philharmonic Orchestra" of the Animato Foundation, which promotes young talented musicians, he conducted the tour in 2018 throughout Europe in cities such as Prague (Smetana hall), Budapest (Liszt Academy) and Vienna (Konzerthaus). The next tour will be in 2020.

His interest in historically informed performance is seen in his work with orchestras on original instruments, such as the Orchestra of the Age of Enlightenment in London or the Ensemble Musica Aeterna in Bratislava. As co-founder and

principal conductor of the London Steve Reich Ensemble, he has won international recognition. For his debut CD he won the acclaimed Diapason d'Or award. His second highly praised recording with the ensemble was published in September 2011 by Warner Classics.

Kevin Griffiths regularly works with major soloists such as Sir James Galway, Pierre-Laurant Aimard, Vesselina Kasarova, Fazil Say, Isabelle van Keulen, Giuliano Carmignola, Sergei Nakariakov, Paul Lewis, Dmitry Sitkovetsky, Michel Camilo and members of the Berlin Philharmonic. He collaborated closely with the composers Steve Reich, Daniel Schnyder, Enjott Schneider, Lera Auerbach, Steven Mackey, and premiered some of their works. In 2010 Kevin Griffiths won the 2nd prize at the International Conducting Competition "Sir Georg Solti" in Frankfurt/Main.

Patrizia Ciofi soprano

Toskana doğumlu Patrizia Ciofi, kuşağının en çok izlenen sopranoaları arasında yer alıyor.

Ciofi uluslararası kariyerinde dünyanın en önemli sahnelerinde performans sergiledi. Bunlar arasında, La Scala de Milan (Riccardo Mutti yönetiminde

Traviata, L'Elisir d'amore, Lucia di Lamermoor, Idomeneo, Il Viaggio a Reims, Maskeli Balo), Covent Garden Kraliyet Opera Binası (Rigoletto, Alayın Kızı, Don Giovanni, Robert le diable), Paris Ulusal Operası (Falstaff, Rosenkavalier, Figaro'nun Düğünü, Alcina, Gianni Schicchi, I Capuleti e i Montecchi, Lucia di Lamermoor), Viyana Devlet Operası (Rigoletto, Sonnambula), Münih Devlet Operası (Traviata, Rigoletto), Madrid'de Teatro Real (L'Elisir d'amore, Tancredi, Rigoletto, İnci Avcısı), Barselona'da Liceu Operası (Lucia di Lamermoor, Alayın Kızı, Traviata, Sonnambula), Berlin'de Deutsche Oper (Traviata, Rigoletto, İnci Avcısı, Tancredi), Zürih'te Opernhaus (Traviata), Chicago'da Lyric Opera (Traviata), Venedik'te Fenice (Traviata, Pia de' Tolomei, Il Crociato in Egitto), Tokyo'da Yeni Ulusal Tiyatro (Traviata, Hoffmann'ın Masalları), Cenevre'de Grand Théâtre (Don Pasquale, Traviata), Maggio Musicale Fiorentino (Saraydan Kız Kaçırma, Figaro'nun Düğünü), Chorégies d'Orange Festivali (Lucia di Lamermoor, Traviata, Rigoletto), Théâtre des Champs-Élysées (Figaro'nun Düğünü, Don Giovanni, L'Incoronazione di Poppea, Tancredi) sayılabilir.

Patrizia Ciofi, pek çok önemli orkestra şefinin yönetiminde sahneye çıktı. Bu şefler arasında Riccardo Muti, Antonio Pappano, Zubin Mehta, Myung-Whun Chung, Lorin Maazel, John Nelson, Richard Bonyngge, James Conlon, Daniel Oren, Emmanuel Villaume, Alberto Zedda, Roberto Abbado, Evelino Pidò, Paolo Arrivabeni, Maurizio Benini, Stéphane Denève, René Jacobs, Alan Curtis, Fabio Biondi, Ottavio Dantone, Emmanuelle Haïm ve Christophe Rousset bulunuyor. Sanatçı ayrıca Robert Carsen, Laurent Pelly, Vincent Boussard, David Mc Vicar, Luc Bondy, Damiano Michieletto, Andrei Serban, Pier Luigi Pizzi, Franco Zeffirelli, Luca Ronconi, Yanis Kokkos ve Francesca Zambello gibi yönetmenlerle ortak çalışmalarda yer alıyor.

Geçtiğimiz birkaç sezonda Ciofi'yi Paris Operasında Lucia di Lammermoor'da, Madrid'deki Teatro Real'de İnci Avcısı'nda, Barselona'daki Liceu Operasında La Sonnambula'da, Covent Garden'da Alayın Kızı ve Robert le diable (Isabelle) operalarında, Théâtre des Champs-Élysées'de Tancredi operasında, Salle Pleyel'de La Bohème'de (Mimi), Lyon Operasında ve Tokyo'da Hoffmann'ın Masalları'nda (Stella, Olympia, Antonia ve Giuletta), Venedik, Barselona, Strazburg ve Berlin'de La Traviata operasında, Lille'de Idomeneo (Elettra), Monte Carlo'da Don Giovanni, Lyon'da Zelmira, Avignon'da ve Théâtre des Champs-Élysées'de Maria Stuarda, Barselona'daki Liceu Operasında, Oviedo ve Marsilya'da I Capuleti e i Montecchi, Liège'de Bohème, Dinorah, Les Huguenots, Traviata operalarında, Berlin'deki Deutsche Oper'de Chaya Czernowin tarafından bestelenen Heart Chamber operasının dünya prömiyerinde, Lyon Operasında ve Cenevre Operasında Viva la Mamma, Katanya'da La Rondine, La Straniera, Falstaff (Alice), Manon, Hamlet ve Marsilya'da Figaro'nun Düğünü (Kontes) operasında, Liège'de Luisa Miller, La Clemenza di Tito ve La Traviata operalarında, Moskova'da Norma'nın bir konser uyarlamasında, Metz'de Giovanna d'Arco operasının başrolünde, Nice'te Philip Glass'ın Akhnaten (Queen Tye) operasında ve Ensemble Symphonique de Neuchâtel ile bir Gala konserinde dinledik.

Patrizia Ciofi'nin gelecekteki projeleri arasında, Avignon'da Josephine Stephenson'un Three Lunar Seas operasının dünya prömiyeri, Bordeaux'da Dialogues des Carmélites ve Marsilya'da Figaro'nun Düğünü performansları yer alıyor.

From Tuscany, Patrizia Ciofi is one of the most viewed sopranos of her generation.

Her international career brought her to the biggest stages in the world: la Scala de Milan (Traviata under the direction of Riccardo Muti, L'Elisir d'amore, Lucia di Lamermoor, Idomeneo, Il Viaggio a Reims, Un Ballo in maschera), the Royal Opera House of Covent Garden (Rigoletto, La Fille du Régiment, Don Giovanni, Robert le diable), the National Opera of Paris (Falstaff, Rosenkavalier, Le Nozze di Figaro, Alcina, Gianni Schicchi, I Capuleti e i Montecchi, Lucia di Lamermoor), the Vienna Staatsoper (Rigoletto, Sonnambula), the Munich Staatsoper (Traviata, Rigoletto), the Teatro Real of Madrid (L'Elisir d'amore, Tancredi, Rigoletto, Les Pêcheurs de perles), the Liceu of Barcelona (Lucia di Lamermoor, La Fille du Régiment, Traviata, Sonnambula), the Deutsche Oper in Berlin (Traviata, Rigoletto, Les Pêcheurs de Perles, Tancredi), the Zürich Opernhaus (Traviata), the Lyric Opera in Chicago (Traviata), the Fenice in Venice (Traviata, Pia de' Tolomei, Il Crociato in Egitto), the New National Theater in Tokyo (Traviata, les Contes d'Hoffmann), the Geneva Grand Théâtre (Don Pasquale, Traviata), the Maggio Musicale Fiorentino (Die Entführung aus dem Serail, Le Nozze di Figaro), the Chorégies d'Orange (Lucia di Lamermoor, Traviata, Rigoletto), Théâtre des Champs-Élysées (Nozze di Figaro, Don Giovanni, L'Incoronazione di Poppea, Tancredi)...

She sings under the instruction of many of the greatest orchestra conductors such as Riccardo Muti, Antonio Pappano, Zubin Mehta, Myung-Whun Chung, Lorin Maazel, John Nelson, Richard Bonyngé, James Conlon, Daniel Oren, Emmanuel Villaume, Alberto Zedda, Roberto Abbado, Evelino Pidò, Paolo Arrivabeni, Maurizio Benini, Stéphane Denève, René Jacobs, Alan Curtis, Fabio Biondi, Ottavio Dantone, Emmanuelle Haïm, Christophe Rousset... and collaborates with directors like Robert Carsen, Laurent Pelly, Vincent Boussard, David Mc Vicar, Luc Bondy, Damiano Michieletto, Andrei Serban, Pier Luigi Pizzi, Franco Zeffirelli, Luca Ronconi, Yanis Kokkos, Francesca Zambello...

Over the past few seasons, we heard her in Lucia di Lamermoor at the Paris Opera, Les Pêcheurs de perles at the Teatro Real in Madrid, La Sonnambula at the Liceu in Barcelona, La Fille du Régiment and Robert le diable (Isabelle) at Covent Garden, Tancredi at the Théâtre des Champs-Élysées, La Bohème (Mimi) Salle Pleyel, Les Contes d'Hoffmann (Stella, Olympia, Antonia, and Giulietta) at the Opera de Lyon and in Tokyo, La Traviata in Venice, Barcelona, Strasbourg and Berlin, Idomeneo (Elettra) in Lille, Don Giovanni in Monte Carlo, Zelmira in Lyon, Maria

Stuarda in Avignon and the Théâtre des Champs-Élysées, I Capuleti e i Montecchi at the Liceu in Barcelona, Oviedo and Marseille, Bohème in Liège, Dinorah, Les Huguenots, Traviata and the world premiere of Heart Chamber composed by Chaya Czernowin at the Deutsche Oper Berlin, Viva la Mamma at the Opéra de Lyon and at the Opéra de Genève, La Rondine in Catania, La Straniera, Falstaff (Alice), Manon, Hamlet and Le Nozze di Figaro (Countess) in Marseille, Luisa Miller and La Clemenza di Tito and La Traviata in Liège, Norma in a concert version in Moscow, Giovanna d'Arco (title role) in Metz, Akhnaten (Queen Tye) by Philip Glass in Nice and a Gala concert with the Ensemble Symphonique de Neuchâtel.

Her future projects include: Three lunar seas, a world première by Josephine Stephenson in Avignon, Dialogues des Carmélites in Bordeaux and Le Nozze di Figaro in Marseille.

Modest MUSSORGSKY (1839-1881)

Pictures at an Exhibition

Mussorgsky 19. yüzyılın en önemli ve ilgi çekici bestecilerinden biridir. Avrupa müziğinin merkezîyetçiliğine karşı radikal bir duruşa sahip olmasına rağmen, tüm Avrupa'da kendinden sonra gelen kuşağı önemli ölçüde etkilemiştir. Müzik dili ve felsefesi kendinden sonraki kuşakların müzik düşüncesi üzerinde derin izler bırakmıştır. Köylü kökenlere sahip olup sonradan toprak ağası olan bir aileden gelen, dolayısı ile Rus halkını iyi tanıyan bestecinin müzik yaşantısı, Rusya'ya ait bir müzikal dil arayışı ile geçmiştir.

Besteci, çok küçük yaşlarda dadısından duyduğu masallar üzerine yaptığı doğaçlamalarla başladığı müzik yaşantısına annesinden aldığı piyano dersleriyle devam etmiştir. 10 yaşındayken kardeşiyle birlikte St. Petersburg'daki askeri okula başlamış ancak müzik çalışmalarını sürdürmüştür.

Mussorgsky'nin kaderi, teğmen olduğu 1857 yılının Aralık ayında Aleksender Dargomizhsky'nin evinde yapılan toplantılardan birinde Mily Balakirev ile tanışması ile değişmiştir. Dargomizhsky, Rusya'nın uluslararası düzeyde başarı kazanmış ilk bestecisi Glinka'nın yakın arkadaşı olan bir başka besteci idi. Onun evinde yapılan toplantılarda genç Rus bestecileri bir araya geliyor ve Rus müziğinin

geleceği hakkında fikir alışverişinde bulunuyordu. Henüz 18 yaşında olan Mussorgky o gecedten sonra müzik yaşantısına Balakirev'in öğrencisi olarak devam etmiştir.

Balakirev yetkin bir şef, iyi bir piyanist ve Batı müziği repertuarı konusunda bilgili bir müzisyendi. Etkileyici bir karizması vardı ve bunu büyük bir arzuyla yaptığı öğretmenliğinde ustaca kullanıyordu. Ancak kendisi de bir otodidakt olan Balakirev'in müzik teorisi ve form bilgisi ile ilgili hemen hiçbir bilgisi yoktu. Bunun sonucu olarak Avrupa müziği ile ilgili dogmatik düşünceler geliştiriyor bu düşünceleri dönemin devrimci, ulusalcı akımları ile sentezliyordu. Genç Mussorgsky ulusalcılık konusunda hocası ile paralel düşüncelere sahip olsa da, bir besteci olarak teknik yetersizliklerinden rahatsızlık duyuyor, bu yüzden (yaşadığı ergenlik bunalımlarının da etkisiyle) hocasına ağır eleştiriler yöneltiyordu.

1860'lı yıllarla beraber Mussorgsky için düşünsel olarak önemli kırılma noktalarına yol açacak bir dönem başladı. Henüz 20'li yaşlarında olan ve kendini kanıtlayacak hiçbir eseri bulunmamasına rağmen Rubinstein'lerin konservatuvarına, Alman yapısalcılığını benimseyerek ulusalcı akımlara tepeden bakan tüm müzisyenlere, zaman zaman da Rus Müziği Derneği'nin yöneticiliğini yapan hocası Balakirev'e karşı öfkesini yazdığı mektuplar ve taşlama şarkılarıyla dile getirmekten geri kalmıyordu.

Elbette genç Mussorgsky'nin öfkesinin felsefi, siyasi olduğu kadar kişisel nedenleri de vardı. 1853 yılında ölen babasının mirasına güvenerek, tamamen müziğe yoğunlaşmak amacı ile 1858 yılında ordudaki görevinden istifa etmiş, ancak 1861 yılında II. Aleksander'in köleliği ortadan kaldıran reformları sonucunda evden gelen geliri tehlikeye düşmüş, böylelikle ciddi bir maddi krizin içine girmişti. Ancak bir süre sonra bu öfkesini onu hem felsefi hem de müzikal olarak olgunlaştıracak yeni düşüncelere kanalize etmesini bildi. Bu düşüncelere ilham veren iki önemli kaynak vardı. Birincisi Balakirev'in 1860'lı yılların ortasında yaptığı Kafkasya gezisi sırasında meydana getirdiği ve dönemin bütün genç Rus bestecileri üzerinde büyük etki yaratan folk ezgileri derlemeleriydi. İkincisi ise 1863 yılında yayınladığı "Ne Yapılacak" isimli kitabı ile Rus entelektüellerini derinden etkileyen Nikolai Gavrilovich Chernyshevsky'nin sanat ve estetik üzerine ortaya attığı "Gerçekçi" düşüncelerdi. Yazarın bu konudaki düşünceleri kendilerini "Baticılar" olarak niteleyen ancak dönemin Hegel kaynaklı Alman idealist/romantik kuramlarına karşı tezler üreten bir grup düşünürle de örtüşüyordu.

Bu düşünceler sanat eserini değil “hakikati” merkeze koyuyor, sanatın bu hakikati içinde barındıran doğanın bir taklidi veya yansıması olduğunu, müziğin metafizik bir soyutluğa değil somut temsillere yönelmesi gerektiğini savunuyordu. Chernyshevsky’e göre çalgısal müzik şarkı söylemekten, şarkı söylemek de doğanın kendisinden türemiştir. Bu felsefi düşünceler Mussorgsky’nin düşüncelerini olgunlaştırmakla beraber, aristokrasinin etkisi ile uzun bir süredir Rus operasına hâkim olan İtalyan etkisine karşı fikirleri ile örtüşüyordu. İtalyan operası, özellikle opera seria, bu bağlamda “gerçekçilik”ten uzaktı ve merkezine “doğadan kaynaklı olmayan” melodik ifade biçimlerini yerleştirmişti. Bu düşüncelerin ışığında özellikle vokal müziğe yönelen besteci, konuşmayı taklit eden bir melodik anlayışa yöneldi. Bu yöneliş onun hem ulusalcı hem de gerçekçi fikirlerine paraleldi, folk müzikleri üzerine yaptığı çalışmalarla da bütünleşerek ilk önemli şarkılarını ve orkestra eserlerini bestelemeye başladı.

Alexander Dargomyzhsky’nin 1872 yılında ilk kez sahnelenen Taştan Konuk isimli (Mozart’ın Don Giovanni operası ile aynı konuya sahip) operası onun son döneminde besteleyeceği opera yapıtlarına yol gösterici bir eser olmuştur. Bu anlayışta opera temelde bir tiyatro eseri olarak ele alınır, müzik sergilenen dramının etkisini pekiştirici bir fonksiyona sahiptir. Başka bir deyişle drama müziğe değil, müzik dramaya hizmet eder.

Mussorgsky, bu dönemde arka arkaya, Boris Godunov başta olmak üzere, yapıt niteliğinde operalar besteler. Bu operaların en temel özelliklerinden biri Rus tarihine derinlemesine bakmasıdır. Kovaçına bu operalardan biridir. Operanın konusu 17. yüzyılın sonlarında Büyük Peter’in Batılılaşma yönünde yaptığı reformlara başkaldıran Ivan Khovansky’nin üzerine kurgulanmıştır. Beş perdelik bu eserin librettosu besteci tarafından Vlademir Stasov ile derledikleri tarihi belgeler yardımıyla yazılmıştır. Boris Godunov’a göre daha trajik tonda olan bu eserin bu sebepten ötürü bildik opera diline daha yakın olduğu düşünülür. Ancak Mussorgsky eserdeki melodik yapının, konuşmanın tüm ifadesel olanakları gözetilerek yazılmış bir anlayışa dayandığını belirtmiştir.

Genç yaşta yalnızlık ve yoksulluk içinde ölen sanatçının pek çok önemli eseri ölümünden sonra başka besteciler tarafından ele alınmıştır. Bu bestecilerin başında Rimsky-Korsakov gelir. Alkol bağımlılığının ve yoksulluğunun sonucunda hayata geçiremediği pek çok eseri, örneğin en tanınmış eserlerinden biri olan “Çıplak Dağda Bir Gece”,

Rimsky-Korsakov tarafından ele alınıp düzenlenmiş, kağıda geçirilmiş veya tamamlanmıştır.

Mussorgsky ile ilgili yapılacak en yanlış tanımlama bestecinin naif bir folklor uyarlamacısı olduğudur. Carl Dahlhaus'un da belirttiği üzere sanatçı "kendi kendini yetiştirmiş ancak kesinlikle entelektüel bir bestecidir". Mussorgsky halk müziği benzeri ezgileri ancak son döneminde yazmış olduğu "Sorokinskaya Fuarı" isimli komik operasında kullanmıştır. Bestecinin peşinde olduğu Rus müziği, halk ezgilerinin değil (yukarıda açıklamaya çalıştığım gibi gerçekçilik akımlarının etkisiyle) Rus dilinin bir yansımasıdır.

Besteci bu arayış esnasında kendine bir bakış açısı yaratmış, buradan aldığı cesaretle dönemin etkin yapısal değerlerini yerle bir etmiştir. Bu yaklaşımlar ilk kez bestecinin ustalık döneminde yazdığı şarkılarda belirir. Özellikle 1870'li yılların ortalarında yazdığı "Ölümün Dans ve Şarkıları" ile "Güneşsiz" başlıkları altında topladığı şarkılarında belirgin bir biçimde ortaya çıkar. Geniş aralıkların hemen hiç kullanılmaması, konuşmaya yakın dar aralıkların tercih edilmesi, tonal merkezin belirgin olmaması, tonalitenin bilinçli bir şekilde bozulması, uyumsuz aralıkların altının çizilmesi, akorların paralel hareketlerle birbirlerine bağlanmaları, kadanslarda beklenmedik çözümlenmeler yapılması, döngüsel ezgilerin kullanılması, hedefsiz biçim ve armoni anlayışı bu şarkıların ilk akla gelen özellikleridir.

Bu konserde dinleyeceğimiz "Bir Sergiden Tablolar" bestecinin 1874 yılında bestelediği bir dizi piyano eserinin ünlü Fransız besteci Maurice Ravel tarafından 1922 yılında, şef Serge Koussevitsky'nin ricası üzerine, orkestraya uyarlanmış halidir. Mussorgsky bu eseri ressam dostu Victor Hartmann'ın ölümünün ardından onun tabloları üzerine yazmıştır. Besteci yukarıda belirtilen yaklaşımları sayesinde özgün ve özgür ifade biçimleri elde etmeyi başarmış, böylelikle her bir tabloda oldukça farklı etkiler yaratmıştır. Bu farklı etkileri birbirinden ayırmak için tablo tasvirlerinin arasına bir "gezinti" bölümü yerleştirmiş böylelikle eserin dinleyicide mekânsal bir algı yaratmasını sağlamıştır.

Modest Petrovich Mussorgsky is one of the most significant and interesting composers of the nineteenth century. Although he took a radical stance as against the centralization the European music, he dramatically influenced the following generation in Europe. His language and philosophy of music left an indelible mark on the

understanding of the twentieth century music. Coming from a wealthy landowning family with rural origin and therefore getting to know better the Russian people, he spent his life of music in pursuit of a musical language peculiar to Russia.

He started music with the improvisations on the fairy tales he heard from his nanny, and continued with the piano lessons from his mother. When he was ten, he entered a cadet school together with his brother in St. Petersburg, but he did not give up the music.

Mussorgsky's fate changed when he met with Mily Balakirev in December 1857 –when he became a lieutenant– at Dargomizhsky's home. Dargomizhsky is a composer, a close friend of Glinka, first Russian composer gaining international reputation. The young Russian composers came together at Dargomizhsky's and exchanged ideas with one another on the future of the Russian Music. Only at 18, Mussorgsky continued his music life as a student of Balakirev.

Balakirev was a competent conductor, a good pianist and a musician having knowledge on Western music repertoire. He was impressive and had personal attraction which he used skillfully in teaching he carried out passionately. Being an autodidact as well, Balakirev did not have any knowledge of music theory and form. Therefore he developed dogmatic ideas about the European music and synthesized them with the revolutionist and nationalist movements of the time. Although young Mussorgsky shared his teacher's thoughts on nationalism, he felt uncomfortable with his own technical incompetence and (also with the effect of the adolescent crises he experienced) severely criticized his teacher.

1860s were a decade which led to certain important breaking points intellectually for Mussorgsky. Although he was still at 20 and although he did not have any work to prove himself, he never abstained from expressing his fury in his letters and satirical songs to the Rubinsteins' conservatory, to all those musicians who adopted German structuralism and scorned nationalist movements, and sometimes to his teacher Balakirev who also chaired the Russian Musical Society.

It is no doubt that young Mussorgsky had personal reasons as well as philosophical and political ones for his anger. Relying on his father's legacy –died in 1853– he resigned his commission in 1858 to devote himself entirely to music, but with the emancipation of the serfs by Alexander II in 1861, he lost the revenue from the family, thus suffering from serious financial bottleneck. Later, however, he managed

to channel his anger to new ideas which would mature him both in philosophy and music. There were two main sources inspiring him these ideas.

The first one was the compilation of Russian folk songs by Balakirev in his trip to Caucasia in the mid-1860s, which had tremendous effect on the young Russian composers of the time. The second one was the “realistic” system of thought propounded by Nikolai Gavrilovich Chernyshevsky on art and aesthetic in his book titled “What Is to Be Done” which had great impact on the Russian intellectuals. The thoughts of Chernyshevsky on this issue coincided with those of a group of thinkers who called themselves as “Westernizers”, yet who produced thesis against the German idealist/romantic theories of Hegelian based.

These views centered on the “reality”, and advocated that art was a simulation or reflection of the nature containing the reality and that the music should aim for the concrete representations and not for abstraction. To him, instrumental music derived from singing and singing derived from the nature itself.

These ideas matured Mussorgsky’ views, and coincided with his thoughts against the Italian influence on the Russian opera dominating for a long time also with the encouragement of the aristocracy. Italian opera, particularly opera seria was far from the “realism” in this respect, and placed at its center instrumental forms of expression “not originating from the nature.” Mussorgsky, under the influence of these ideas, turned towards vocal music, speech-like music, which was parallel to both of his nationalist and realist views, thus integrating them with his studies on folk music, he started to produce his songs and opera works.

It was “The Stone Guest”, an opera composed by Alexander Dargomyzhsky and premiered in 1872 (same as Don Giovanni by Mozart), that influenced Mussorgsky later in writing his masterpieces. With this understanding, opera was taken basically as a play and music had a function to reinforce the impact of the drama played. In other words, drama did not serve music, contrarily music served drama.

In this period, Mussorgsky composed operas one after another including Boris Godunov, which were considered his masterpieces. One of the basic characteristics of these operas was its profound look to the Russian history. Khovanshchina is another one of this style. It is about Ivan Khovansky who revolted against Peter the Great trying to institute Westernizing reforms to Russia. It is a five-act opera and

the libretto was written by the composer based on historical sources he compiled together with Vlademir Stasov. Comparing to Boris Godunov, this work is considered to be more like the opera language we are familiar for it is more tragic. However, Mussorgsky pointed out that the melodic construction was based on all expressive facilities of the speech.

Dying in poverty and loneliness at a young age, many of Mussorgsky's important works were completed or revised by other composers, particularly by Rimsky-Korsakov. Many of his works that he was not able to accomplish, such as Night on Bald Mountain, were edited, revised or completed by Rimsky-Korsakov.

A quite incorrect comment on Mussorgsky is that he was a naïve adapter of folk songs. As Carl Dahlhaus puts, he is "a composer who improved himself, but definitely intellectual." He uses folk song-like tunes only in his comic opera, The Fair at Sorochyntsi, late in his life. The Russian music which he pursued is of the Russian language with the influence of the movements of realism as I attempt to explain above.

Mussorgsky developed an idea in this pursuit and taking courage from that idea he destroyed all the established paradigms and values of the time. These approaches appeared first in the songs he composed in his mastership. It is clearly seen particularly in his song cycles Songs and Dances of Death and Sunless. The main characteristics of these songs are that wide intervals are scarcely used, speech-like narrow intervals are preferred, the tonal center is not clear, the tonality is distorted deliberately, the disharmonic intervals are emphasized, the accords are connected with parallel motions, there are unexpected analyses of cadenza, the cyclical melodies are used and aimless/purposeless form and harmony are dominated.

Mussorgsky's Pictures at an Exhibition, that you are going to listen tonight, is a cycle of piano pieces he composed in 1874 and orchestrated by the renowned French composer Maurice Ravel in 1922 upon the request of Serge Koussevitzky, the Russian composer and conductor. Mussorgsky composed this piece on the paintings of his close companion, painter Victor Hartmann after he died. By means of the above mentioned approaches, he achieved unique and free styles of expression, thus he created quite different effects on each of the paintings. He linked the depictions by "promenades" in order to discern these different effects and thus to enable the piece to create a spatial perception in the audience.

Dr. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Hüseyinali Hüseyinaliyev
Svetlana Rebresh

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Senem Akgöl*

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihsi
Elif Kuştan
İrşad Mehmet
Laura Ann Krentzman

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Selin Balkan *grup şefi yrd. | principal asst.*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Ogün Koyunoğlu *grup şefi | principal*
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir
Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Saksafon | Saxophone

Fethi Günçer*

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandoğan
Mustafa Kemal Saydam*
Berkay Okay*

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat
Barış Öner*
Fulya Kılıçtaş*

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay

Trombon | Trombone

Cem Güngör *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Şevdar Özaslan

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
Ali Can Öztan*
Alper Özgüzel*
Berk Şençolaklar*
Çetin Özen

Arp | Harp

Özlem Başabak*

Piyano | Piano

Elif Önal*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

24 Eylül September 2022
Cumartesi Saturday, 20:00
Bilkent Odeon

25 Eylül September 2022
Pazar Sunday, 15:00
Bilkent Odeon

Film Müzikleri VI & VII | Film Musics VI & VII

Elşad Bağışirov şef conductor

Forest Gump
Jurassic Park
Spiderman
Apollo 13
The Last Samurai
The Jungle Book
The Avengers
Hook
Lord of the Rings
Harry Potter
The Dark Knight Rises
La Vita e Bella

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: **(312) 290 1775**

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.